

บทสรุปผลงานวิจัย/เผยแพร่สังคม

ชื่องานวิจัย การเปรียบเทียบภาวะการมีงานทำของบัณฑิตก่อนและหลังการประกันคุณภาพ AUN-QA
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้วิจัย นางสาวจุฑามาศ ฉ่ำศิริ

ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

ในปัจจุบันการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภายใต้สถานะของมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่อิงกับเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) โดยในระดับหลักสูตรระบบประกันคุณภาพ CUPT QA กำหนดให้ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน หรือ AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance) งานประกันคุณภาพของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน AUN-QA (ASEAN University Network Quality Assurance) เป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ที่เป็นความร่วมมือของสถาบันอุดมศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน มีจุดมุ่งหมายในการจัดตั้งเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางด้านการศึกษา อันเป็นกลไกสำคัญในการสร้างรากฐานให้กับสังคมและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในภูมิภาค ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวได้รับการพัฒนาขึ้นภายใต้ความร่วมมือกันของหลายฝ่ายในระดับสากลเพื่อสร้างกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยสมาชิกให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ปัจจุบันการผลิตบัณฑิตไม่ค่อยเป็นไปตามความต้องการของตลาด ซึ่งบางทีก็ไม่มีงานรองรับบัณฑิตที่จบใหม่ ทำให้บัณฑิตที่จบไปไม่ได้งานที่ตรงตามสาย บางส่วนก็ยังไม่ยอมมีงานทำ การที่บัณฑิตจบใหม่จะมีคุณสมบัติที่องค์กรต่าง ๆ ต้องการ จะต้องมีความพื้นฐานในการทำกิจกรรมภาคปฏิบัติตั้งแต่ยังเรียนอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อได้ศึกษาสถานการณ์จริงในการเรียนรู้การทำงานก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน จากการประกันคุณภาพการศึกษา AUN-QA มุ่งเน้นให้หลักสูตรมีการดำเนินงานที่เป็นระบบ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รอบด้าน ส่งผลให้ผลิตบัณฑิตออกสู่ตลาดแรงงานที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความคาดหวังของตลาดแรงงาน ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงภาวะการมีงานทำก่อนและหลังการประกันคุณภาพการศึกษา AUN-QA เมื่อมีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์การประกันคุณภาพจะส่งผลให้ภาวะการมีงานทำของบัณฑิตเพิ่มมีแนวโน้มแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบภาวะการมีงานทำของบัณฑิตก่อนและหลังการประกันคุณภาพ AUN-QA กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบภาวะการมีงานทำของบัณฑิต โดยการทดสอบค่า t-test พบว่า ค่า P-Value หรือ Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญ (Alpha level) ที่กำหนดไว้ คือ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักหรือยอมรับว่าสมมติฐานทางเลือก ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้ จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก $H_0: \mu_A = \mu_B$ ยอมรับ $H_1: \mu_A \neq \mu_B$ กล่าวคือ การประกันคุณภาพการศึกษา ก่อนและหลังการใช้เกณฑ์ AUN-QA ทำให้ภาวะการมีงานทำมีความแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือมีค่าความน่าเชื่อถืออยู่ที่ 95%

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพตามเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) เป็นระบบการประกันคุณภาพที่ไม่ได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการให้แก่หลักสูตร แต่มีสาระของเกณฑ์ที่ระบุแนวทางของการจัดการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาโดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐาน (OBE) และมุ่งผลักดันการใช้วงจรคุณภาพ (PDCA cycle) ในการดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นระบบและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ยังต้องศึกษาและทำความเข้าใจหลักการและวิธีการจัดการศึกษาโดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐาน สาระของเกณฑ์ AUN-QA เพื่อให้สามารถออกแบบระบบ กลไก และ/หรือวิธีการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและเหมาะสมกับหลักสูตร โดยมีเป้าหมายหลัก คือการดูแลและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละหลักสูตร และสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผลเปรียบเทียบเกณฑ์ TQF (Thailand Qualifications Framework) และ AUN-QA (ASEAN University Network-Quality Assurance)

1. เป้าหมายและขอบเขตการใช้	
เกณฑ์ TQF:	เกณฑ์ AUN-QA
- เป็นกรอบมาตรฐานการศึกษาในประเทศไทยที่ใช้กำหนดมาตรฐานคุณวุฒิของหลักสูตรและการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา - เน้นการสร้างคุณภาพของการศึกษาภายในประเทศ และมีการเชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล - ใช้สำหรับทุกระดับการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบหลักสูตรในประเทศไทย	- เป็นระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) - เน้นการประเมินและพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยในระดับภูมิภาค ASEAN โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานที่สามารถเปรียบเทียบได้ในประเทศสมาชิก - มีการประเมินที่ครอบคลุมทุกด้านของการจัดการศึกษาที่มหาวิทยาลัยดำเนินการ

2. โครงสร้างและเกณฑ์การประเมิน	
เกณฑ์ TQF:	เกณฑ์ AUN-QA
- มีการกำหนดกรอบมาตรฐานที่เน้นการพัฒนาคุณภาพในหลายด้าน ได้แก่ ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) กระบวนการเรียนการสอน ระบบการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินผล - พิจารณาจากการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรและการสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม	- มีเกณฑ์การประเมินที่ครอบคลุมหลายมิติ เช่น ระบบการบริหารจัดการคุณภาพ, ระบบการสอนและการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการประกันคุณภาพภายใน - เน้นการประเมินที่ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย และมีการเปรียบเทียบกับมาตรฐานของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค ASEAN
3. การประเมินและการรับรอง	
เกณฑ์ TQF:	เกณฑ์ AUN-QA
- ใช้เป็นเครื่องมือในการออกแบบหลักสูตรและประเมินคุณภาพการศึกษา โดยมุ่งเน้นไปที่การประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย - หลักสูตรที่ผ่านเกณฑ์ TQF สามารถได้รับการรับรองคุณภาพจากกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของไทย	- การประเมินจาก AUN-QA จะเป็นการประเมินคุณภาพที่ใช้การประเมินแบบภายนอก (external review) โดยมีคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญจากประเทศในภูมิภาค ASEAN - หากผ่านการประเมิน จะได้รับการรับรองจาก AUN-QA ซึ่งเป็นการรับรองในระดับภูมิภาค ASEAN
4. ระดับและขอบเขตการรับรอง	
เกณฑ์ TQF:	เกณฑ์ AUN-QA
- เน้นการรับรองที่ภายในประเทศ และสามารถเชื่อมโยงไปยังมาตรฐานสากลได้ - ใช้ในระดับการศึกษาของประเทศเพียงแห่งเดียว	- การรับรองจาก AUN-QA จะได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาค ASEAN - มหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองจาก AUN-QA จะมีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานการศึกษาระดับสากล
5. การพัฒนาและการติดตาม	
เกณฑ์ TQF:	เกณฑ์ AUN-QA
การพัฒนาหลักสูตร และการตรวจสอบคุณภาพจะอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานในประเทศ เช่น กระทรวงการอุดมศึกษาฯ และหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ	การพัฒนาและการติดตามคุณภาพการศึกษาจะเน้นที่การประเมินผลจากคณะกรรมการอิสระในภูมิภาค ASEAN ซึ่งจะมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนามาตรฐานของมหาวิทยาลัยในภูมิภาค

6. สรุป	
เกณฑ์ TQF	เกณฑ์ AUN-QA
เป็นกรอบมาตรฐานของไทยที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในประเทศ โดยมีการประเมินที่เน้นไปที่การออกแบบหลักสูตรและผลลัพธ์การเรียนรู้	เป็นระบบการประเมินที่ใช้มาตรฐานระดับภูมิภาค ASEAN เพื่อรับรองคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยเน้นที่การประเมินคุณภาพในหลายด้านและการเปรียบเทียบกับมาตรฐานสากล

ผลลัพธ์และประโยชน์ของงานวิจัย

การประกันคุณภาพการศึกษาก่อนและหลังการใช้เกณฑ์ AUN-QA ทำให้ภาวะการมีงานทำมีความแตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือมีค่าความน่าเชื่อถืออยู่ที่ 95% การประกันคุณภาพตามเกณฑ์ประกันคุณภาพ AUN-QA เป็นระบบการประกันคุณภาพที่ไม่ได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการให้แก่หลักสูตร แต่มีสาระของเกณฑ์ที่ระบุแนวทางของการจัดการศึกษา ให้เป็นไปตามหลักการของการจัดการศึกษาโดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐาน (OBE) และมุ่งผลักดันการใช้วงจรคุณภาพ (PDCA cycle) ในการดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นระบบและมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ต้องศึกษาและทำความเข้าใจหลักการและวิธีการจัดการศึกษาโดยใช้ผลการเรียนรู้เป็นฐาน สาระของเกณฑ์ AUN-QA เพื่อให้สามารถออกแบบระบบ กลไก และ/หรือวิธีการจัดการศึกษาที่เหมาะสมและเหมาะสมกับหลักสูตร โดยมีเป้าหมายหลัก คือการดูแลและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละหลักสูตร